

Sygn. akt IV U 40/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2018r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 25 lipca 2016 r. (Nr (...))

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu M. K. przysługuje prawo do emerytury od dnia (...) roku.

Sygn. akt IV U 40/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 lipca 2016 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu M. K. prawa do emerytury, wskazując że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił jedynie 8 lat, 4 miesiące i 25 dni wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zamiast wymaganych 15 lat.

Od decyzji tej odwołanie złożył M. K.. Ubezpieczony wskazał, iż do okresów pracy w warunkach szczególnych powinno mu zostać zaliczone, pominięte przez ZUS, zatrudnienie w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) S., Oddział Produkcji Silikatów w S. w okresach od 23 lipca 1979 r. do 19 marca 1987 r. i od 1 listopada 1987 r. do 30 listopada 1990 r., kiedy to pracował jako malarz-konserwator oraz okres od 1 grudnia 1990 r. do 20 grudnia 1991 r., kiedy pracował jako palacz. Pracując jako malarz-konserwator ubezpieczony zajmował się malowaniem konstrukcji metalowych i urządzeń przemysłowych na hali produkcyjnej oraz utrzymaniem w należyłym porządku urządzeń produkcyjnych takich jak kruszarka, młyn kulowy, podajniki kubelkowe, mieszkadła oraz przenośniki taśmowe.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji. ZUS podał, że przedstawione przez ubezpiezonego świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych zawiera braki formalne, tj. nie określono właściwego charakteru wykonywanej pracy z odniesieniem do

rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r., a wskazane stanowiska nie są zgodne z powołaną Uchwałą Zarządu Głównego (...) z dnia 25 lipca 1983 r.

Sąd Okręgowy, po ponownym rozpoznaniu sprawy, ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. K. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia.

W dniu 7 czerwca 2016 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury, w którym wskazał, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 2 miesięcy i 20 dni, z czego staż pracy w szczególnych warunkach stanowi 8 lat, 4 miesiące i 25 dni. Na staż ten składają się następujące okresy: zatrudnienie na stanowisku malarza konstrukcji metalowych i urządzeń przemysłowych w Przedsiębiorstwie (...) Zarząd (...) Północnych w G. od 21 czerwca 1975 r. do 22 kwietnia 1976 r., od oraz od 26 kwietnia 1976 r. do 10 kwietnia 1979 r., od 2 maja 1979 r. do 14 lipca 1979 r., oraz od 2 stycznia 1992 r. do 30 czerwca 1996 r. (z wyłączeniem okresów zwolnień lekarskich) w Samodzielnym Wojewódzkim Publicznym Zakładzie (...) w W.. Do pracy w szczególnych warunkach ZUS nie zaliczył natomiast zatrudnienia ubezpieczonego w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) S. Oddział Produkcji Silikatów w S. w okresach od 23 lipca 1979 r. do 19 marca 1987 r., od 1 listopada 1987 r. do 30 listopada 1990 r. oraz od 1 grudnia 1990 r. do 20 grudnia 1991 r., twierdząc, iż przedłożone świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych zawiera braki w zakresie określenia charakteru pracy wykonywanej przez ubezpieczonego. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 25 lipca 2016 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (k. 42 akt emerytalnych).

W dniu 23 lipca 1979 r. M. K. został zatrudniony w Zakładzie (...) S. Oddział Produkcji Silikatów w S. (później Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni (...) S. Oddział Produkcji Silikatów w S.) w pełnym wymiarze na stanowisku malarza-konserwatora (umowa o pracę z 23 lipca 1979 r.- akta osobowe). Podmiot ten zajmował się produkcją cegły silikatowej.

Ubezpieczony mimo powierzenia mu w umowie o pracę stanowiska malarz – konserwator, w rzeczywistości w okresach od 23.07.1979 r. do 19.03.1987 r., od 01.11.1987 r. do 30.11.1990 r. (w okresie zaś od 20 marca 1987 r. do 30 października 1987 r. ubezpieczony wykonywał pracę dozorczy) świadczył pracę przy produkcji cegły silikatowej. Ubezpieczony był kierowany, w zastępstwie nieobecnych pracowników, do wykonywania różnych prac związanych z procesem produkcji cegły. Ubezpieczony zatem faktycznie pracował przy rozkruszaniu piasku do produkcji cegły, przy reaktorach w dziale mieszanki, jako operator młyna do mielenia wapna, przy obsłudze wózków na hali produkcyjnej oraz przy autoklawach jako pomocnik autoklawisty. Oprócz wykonywania w/w prac, ubezpieczony zajmował się malowaniem maszyn przeznaczonych do produkcji cegły m. in. pras, reaktorów, suwnic oraz kotłów. Malowaniem maszyn ubezpieczony zajmował się wówczas, gdy były wykonywane remonty tych maszyn. Malowanie stanowiło ostatnią część prac remontowych i konserwacyjnych. Ubezpieczony prace malarskie wykonywał po tym jak mechanicy wykonali naprawę sprzętu produkcyjnego. Kapitalne remonty pras były robione raz w roku, pras w zakładzie było trzy i malowanie jednej zajmowało 1-2 dni, malowanie po drobniejszych remontach trwało krócej. Sporadycznie również, tj. głównie przed świętami państwowymi, jak np. przed 1 Maja, ubezpieczony zajmował się malowaniem innych obiektów takich jak krawężniki czy znajdujące się na hali produkcyjnej ławki w szatniach oraz sporadycznie, tj. raz do roku malował lamperie.

Z dniem 1 grudnia 1990 r. ubezpieczonemu została powierzona praca palacza, którą kontynuował do końca zatrudnienia w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) S. Oddział Produkcji Silikatów w S., czyli do 20 grudnia 1991 r. Ubezpieczony pracował w kotłowni nieautomatyzowanej przy obsłudze kotłów wodnych typu przemysłowego. Wszystkie prace ubezpieczony wykonywał ręcznie. Kotłownia była na potrzeby zakładu produkcji cegły silikatowej tj. do jej wypalania w autoklawach (zeznania ubezpieczonego k. 17 i 67-67v, zeznania świadków T. C. k. 16v i 59v-60v, częściowo H. K. k. 16v-17 i 60-60v, J. C. k. 66v, K. Z. k. 67, dokumenty zgromadzone w aktach osobowych, w tym umowa o pracę z dnia 23 lipca 1979 r., świadectwo pracy z 20 grudnia 1991 r., podanie z dnia 19

marca 1987 r. o przeniesienie do pracy na stanowisku dozorczy i skierowanie do pracy na stanowisku dozorczy z dnia 20 marca 1987 r., skierowanie do pracy na stanowisku malarza z dniem 1 listopada 1987 r., skierowanie do pracy z dniem 1 grudnia 1990 r. na stanowisku palacza, zakres czynności i obowiązków na stanowisku malarza, angaże placowe, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 20 sierpnia 2001 r.- akta osobowe oraz akta emerytalne k. 17).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Z kolei w art. 27 ust. 1 pkt 2 przywołanej ustawy wskazano, iż okres składkowy i nieskładkowy powinien dla mężczyzn wynieść co najmniej 25 lat. W art. 184 ust. 2 tej ustawy przewidziano, iż emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43) określono, iż okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Paragraf 4 pkt 1 i 3 wymienionego wyżej rozporządzenia stanowi, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Sporną okolicznością w przedmiotowej sprawie było to, czy na dzień 1 stycznia 1999 r. M. K. legitymował się wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony spełnił pozostałe, wynikające z powyższych przepisów, warunki do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym, tj. ukończył wymagany wiek, nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego i na dzień 1 stycznia 1999 r. posiadał co najmniej 25-letni staż ubezpieczeniowy.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało, iż M. K. na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się co najmniej 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych.

Treść korespondujących ze sobą i logicznych zeznań ubezpieczonego oraz świadków- pracowników Zakładu (...) S. Oddział Produkcji Silikatów w S.- T. C., J. C. i K. Z. oraz częściowo zeznań świadka H. K. wsparta zgromadzonymi w sprawie, w aktach osobowych i emerytalnych, dokumentami pracowniczymi, które Sąd obdarzył wiarygodnością pozwala na stwierdzenie, iż w okresie od 23 lipca 1979 r. do 19 marca 1987 r. oraz od 1 listopada 1987 r. do 30 listopada 1990 r. ubezpieczony będąc zatrudnionym jako malarz-konserwator, w rzeczywistości świadczył pracę przy produkcji cegły silikatowej oraz prace konserwacyjne polegające na malowaniu urządzeń przeznaczonych do produkcji tej cegły. Na taki rodzaj pracy ubezpieczonego wskazuje treść przywołanych osobowych środków dowodowych. Zauważyć należy, iż świadek J. C. był zatrudniony na stanowisku operatora prasy obrotowej, a później brygadzysty i mistrza, zaś świadek K. Z. pracował jako operator mieszarki oraz suwnicowy. Osoby te świadczyły zatem pracę bezpośrednio przy produkcji cegły, wobec czego były naocznymi świadkami pracy wykonywanej przez ubezpieczonego. Wskazać również należy, że świadek T. H. będąc ponownie przesłuchana (k. 59v-60) zeznała, że główną pracą ubezpieczonego w powyższych okresach była praca przy produkcji cegły silikatowej, gdyż malowania nie było dużo. Świadek wskazała, również że nie powiedziała tego przy pierwszym przesłuchaniu, bo nikt ją o to nie pytał, dlatego wówczas ograniczyła

się do tego co było w angażach. Z ustaleń Sądu wynika, że pomimo figurującego w umowie o pracę stanowiska malarz – konserwator praca ubezpieczonego polegała głównie na wykonywaniu prac przy produkcji cegły silikatowej opisanych w stanie faktycznym. Ubezpieczony faktycznie pracował przy rozkruszaniu piachu jako robotnik wykonujący prace pomocnicze przy produkcji cegły, pracował przy obsłudze reaktora, kruszarki, młyna rurowego, przy obsłudze wózków hartowniczych, przy autoklawach jako pomocnik autoklawisty. Nie było potrzeby codziennej konserwacji poprzez malowanie urządzeń wykorzystywanych do produkcji w w/w przedsiębiorstwie. Świadek K. Z. zeznał, że kapitalne remonty pras wykonywane były raz do roku, a malowanie prasy trwało dzień lub dwa, były też drobniejsze remonty, gdzie malowanie trwało krócej. Ubezpieczony malował urządzenia wykorzystywane w procesie produkcji cegły silikatowej tj. prasy, suwnice, reaktory, części metalowych taśmociągów, tylko wtedy gdy albo były remonty kapitalne tych urządzeń, albo w razie drobniejszych remontów i wówczas malowanie ograniczało się do pomalowania wymienionej lub naprawionej części. Powyższa czynność była końcowym etapem remontu. Odmienne zeznania od pozostałych świadków jak również od zeznań złożonych przez ubezpieczonego złożył H. K. wskazując, że ubezpieczony na produkcji pracował tylko sporadycznie. W tym zakresie Sąd nie obdarzył wiarygodnością dowodu z zeznań świadka H. K., gdyż jako magazynier, a następnie szef produkcji czy kierownik modernizacji zakładu nie wykonywał on pracy na produkcji i nie widział jaką pracę faktycznie ubezpieczony w spornych okresach w przeciwieństwie do świadków: J. C. i K. Z., którzy razem z ubezpieczonym pracowali na produkcji.

W tych okolicznościach praca ubezpieczonego w okresach od 23 lipca 1979 r. do 19 marca 1987 r. oraz od 1 listopada 1987 r. do 30 listopada 1990 r. (łącznie ponad 10 lat i 8 miesięcy) powinna zostać zakwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych wymieniona w wykazie A, dziale V, poz. 11 - prace przy produkcji materiałów ogniotrwałych oraz wyrobów ceramicznych oraz w wykazie A dziale XIV, poz. 25 - bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Nie ulega wątpliwości, że praca przy konserwacji – malowaniu urządzeń miała miejsce na wydziale produkcji cegły silikatowej, gdzie wykonywana praca kwalifikowana jest jako praca w warunkach szczególnych wymieniona w wykazie A, dziale V, poz. 11 - prace przy produkcji materiałów ogniotrwałych oraz wyrobów ceramicznych, jak również że produkcja odbywał się na trzy zmiany, przy użyciu urządzeń będących w ciągłym ruchu. Zgodnie z zarządzeniem nr 9 Ministra Budownictwa i (...) z dnia 1 sierpnia 1983 r.

w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty w dziale V, poz. 11 wymienione zostały stanowiska pracy: zestawiacz surowców i mieszanek (pkt. 1), młynowy surowców mineralnych (pkt 2), wypalacz (pkt 6), robotnik w przemyśle materiałów budowlanych wykonujący stale prace pomocnicze lub inne przy produkcji wyrobów ceramicznych lub materiałów ogniotrwałych (pkt 7). Ubezpieczony wykonywał prace na powyższych stanowiskach w spornych okresach, gdyż praca zestawiacza surowców i mieszanek to praca przy obsłudze reaktora, młynowy surowców mineralnych to praca operatora kruszarki, praca wypalacza to praca autoklawisty, natomiast prace wymienione w punkcie 7 to prace polegające na obsłudze wózków hartowniczych, rozkruszaniu piachu.

W ramach pełnego wymiaru czasu pracy ubezpieczony łączył wykonywanie w/w prac i skoro wszystkie wykonywane przez ubezpieczonego prace stanowią pracę w warunkach szczególnych to łączenie ich nie pozbawia ich charakteru pracy w warunkach szczególnych.

Wskazać również należy, że ubezpieczony zajmował się co prawda malowaniem obiektów usytuowanych poza ciągiem produkcyjnym (krawężniki czy ławki i lamperie w szatniach), jednakże powyższe odbywało się w niewielkim wymiarze czasowym, sporadycznie, na ogół przed świętami państwowymi i nie miało istotnego znaczenia dla charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy. Świadek K. Z. zeznał, że malowanie lamperii odbywało się raz w roku i wykonywane było przez dwa-trzy dni. Niewielka częstotliwość tych prac i jej marginalny wymiar w stosunku do pozostałych prac wykonywanych przez ubezpieczonego nie pozbawia pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w

okresach od 23.07.1979 r. do 19.03.1987 r. oraz od 01.11.1987 r. do 30.11.1990 r. charakteru pracy w warunkach szczególnych.

Odnosząc się do okresu od 01.12.1990 r. do 20.12.1991 r. należy wskazać, że w tym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę palacza w kotłowni (...) S. Oddział Produkcji Silikatów w S.. Wszystkie prace wykonywane były przez ubezpieczonego ręcznie, kotłownia wyposażona była w dwa kotły wodne typu przemysłowego. Kotłownia służyła celom produkcyjnym, gdyż była zorganizowana na potrzeby wypalania cegły silikatowej w autoklawach. Praca ubezpieczonego w powyższym okresie stanowi również pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale XIV, poz. 1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 1983, nr 8, poz. 43)

Po zsumowaniu powyższych okresów z czasem uznanym przez ZUS stwierdzić należy, iż ubezpieczony legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych na datę 1 stycznia 1999 r.

Tym samym, ubezpieczony spełnia wszystkie warunki do przyznania prawa do emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia(...)r., tj. od dnia, w którym ukończył 60-ty rok życia.